

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Manuscripta Rhenaugiensa - Cod. St. Blasien 33 bis 37

[Pars IV] - St. Blasien 36

Rusconi, Bernhard

[Südschwarzwald, St. Blasien u.a.], [2. Hälfte 18. Jh.]

Hugo Schmidfeld, Auszüge zur Geschichte südwestdeutscher Klöster

[urn:nbn:de:bsz:31-46582](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-46582)

Nota

Minerario P. Geberthi
 p. 33. 1235. solemnis donationis
 p. 34. prima monasterij nostri S.
 Blasij fundatione, a nobili Regi-
 bertho de Selder Gurae. Sac. XI. accep-
 ta, quod vico in Herzovia prope
 Muzense in agris Turicen-
 sibus sito hodie dicitur est nomen
 p. 34. dipl. Coslarij III. de fundat.
 Turic. Facensis, habet, et servitium
 ibidem institueret... contendant.
 p. 35. Corlea Histor: Muzensis a (su-
 onne sive conzando, Abbate ibidem i.
 latio postulato verosimilitate Scripto
 ad an. MCXXXV. perductus varia
 p. 35. pluribus, Gallo, Othmaro, Pir-
 minio, Ethone et ejus Maris habet. V.
 Geberth. p. 57. Item de S. Meinrado M.
 primo Nicola Einsid. ubi. p. 58.
 p. 37. Edictum Othonis A. 969. Verona.
 p. 38. A. 1113. In anno CLXXX. ex quo
 totum et Christianum Othonis Magni Imperatoris.
 p. 38. de S. Gado. Fuldberg. Gundonis filia
 non nuptis legitur.
 p. 39. in Mabill. T. II. Anag. p. 431.
 Donfura Monachorum ad breves
 capitulos redacta erat, unde ea sub
 tuohilie peccabant; soli ex illis
 majores Perici corona interrasse
 illad autem detonsa insignes erant.
 p. 119. notat ex Walafe; Arabone, ja-
 luitig ante S. Columb. Chri. Aiana
 religione Alemanni ducta fuisse.
 p. 120. templa S. Petro dicata anti-
 quissima sunt; idem Vadiang apud
 Fuld.
 p. 124. Sueri a mazi Suevico dicti
 postmodum Alemanni, sive Alemanni
 Sueri apud Tacitum, Claudium
 Ptolemaeum, Greg. Turon. Paul. Dia-
 conos. Ital.
 p. 142. 43 et 44. falsi subscriptis non
 veritate Diplomaticis.
 p. 156. Nigra Silva, Schwarzwalde,
 Sim. Siva Martiana.
 p. 210. X. aut A. 1100. Sub Ulone
 habet: ad praedictum locum factus
 p. 210. dicesi ad instituendum Dei
 servitium.
 p. 234. videtur quosdam triu. Mnesionum
 fundatores asserere; nempe, ad Vineas
 Rhenaugia, et S. Blasij.
 p. 266. Mon. S. Rojuebesti. Confades
 Augia R. et S. Blasij jam Sac. X.
 p. 267. genuina verba: Vic quidam
 ea veteri MS. Rhinangien. se descrip-
 sisse se statue Gebertho, sed instru-
 mentum ipsius traditionis non vidisse

p. 282. haud dubio autem cum ³⁹² Ser-
 tio divino S. Blasij patronum hinc
 est, cujus sacras reliquias S. Fintanus
 monasterio Rhinangien. dicitur intu-
 lisse, ex quibus nbs S. Grachid tutelare
 tenemus. S. Muos opinio. Eua de re
 quidquid sit jam saculo 8. vo celebris
 incolae in his silvis fuisse palam fit
 ea chronico, quod Erenseidg, episcopus
 Constantiensis ex monacho Augiensi,
 circa medium sac. VIII. Scripsisse fertur
 quod a nonnuncine continuatum sapi-
 citat Manlius. Eua ratione iterum
 sui Juris tota sit lida Alba nostra
 S. Blasij haud constat; nisi, quantum
 conjecturare licet, saculo decimo,
 quo Ungaris Germania devastanti-
 bus, hoc nostrum silvis et montibus
 praesulum ac undiq. circumseptum
 monasterium saluum evasisse tam
 potius, quam patentem ad Rheni
 fluvium Rhinangiam
 ubi Lehardus Junior apud Gold. 2. de Angia
 ubi dicit: Ungaros non quassisse ab-
 -fer et latebras, sed planitiam oppi-
 -da et villas per utramq. Rheni ripam,
 ubi dum ad oppidum See Kingam
 devenissent pontem in alteram Rheni
 ripam structuri, ingentem illis clade
 illatam esse a quodam Nobili Viro
 Himingero, qua perterriti illico
 Basillam descenderint, et inde in Al-
 -satiam transfreta verint. Wartius.
 p. 329. et 30. haec habet: Schuttense
 monasterium, cujus auctor jam incur-
 se sac. VII. Otto Anglia princeps cre-
 ditur, restaurator vero S. Pirminius,
 qui Ruthardum comitem induxit
 ad Gengenbacense monium constituen-
 dum, quo eodem tempore, sub eadem
 monachorum nomine, monasterium
 Ehinheimense Widegerus Moguntia-
 sis Epus primus instruit; Idem
 Ruthardus monasterij Aenoltes Augien-
 sis trans-Rhenum fundator fuit circa
 An. 724. quando S. Pirminig in Al-
 -satiam venit, quod eorum postea
 cis Rhenum translatum Schwarzach
 ab amne est dictum.
 eandem p. 230. notat, Mabilonium
 ex antiquo codice Vaticano, olim
 a sinensi, notasse cum varijs mona-
 -chorum et Abbatum iconibus, etiam
 S. Benedicti imaginem cum cuculla
 atra, et toga alba. De crispo colone

Cap. m. A. S. Staniscay Wulberz J. III. His. Blas.

de Prop: Gurtwif. et
Parochia. a. fol. 108. app
fol. 112.

Parva de Ecclesijs Gurtwilensibus
Videri possunt Hist: Blas. J. V.
dispart: ult.

Gurtwila mallum publicum jam Sec: IX.
Vide S. Henrichi J. I. Cod: Prob. Charta LXXXV
a. 884. Actum in Gurtwila, in mallo publice

Et Epitome rerum Comest:

Vol. II.

Fol. 738. A. 1502. Sub Georgio Ab:

Prima emptio castri et pagi Gurt-
wilensis de manu Wlhelmi de
Griissen Lemigeri p 900. flor.

Jacobus Ab: eidem iterum vendidit
Jacobi de Haidegg A. 1502. pro
1000. flor.

Davithasar. Hubmejer Burg in Waddes-
hut Sclerici ductor A. 1524.

Fol. 481. Henricus II. Ab: emit in Gurt-
wile Scoposam p VI. Cenis. A. 1277.

Fol. 501. a Walthero Probst censum
in Gurtweil. A. 1280.

Fol. 605. Gertrudis Burhardi Junis
vidua de Waldshut, Censum donavit
Gurtwilensibus. A. 1353.

Fol. 657. Joan de Rinach et Hofula de
Homburg ex radis in Gurtweil A. 1377
in S. Blasio fundarunt.

Secundum dynastiala consecrata in
Castro Gurtweil A. 1604. 22 Julij in
hon: Imac: Virg. a Sigismundo Episc
Helipol. Suffrag: Const. fol. 895.

Fol. 966. Franciscus II. Ab: Gurtwile
Ecclesia 21. Junij 1740. primis lapide
operuit, ano 1741. absoluta.

Fol. 989. Consecrata eadem Ecclesia
1747. 6. Sept. a Carolo Tuggero
Com: Comitiopol. Episc.

396

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

397

398

Handwritten text on the adjacent page, including "Handwritten text" and "Handwritten text".

ex P. Bern. P. 2ij Epistola ad P. Marcu
Hansizium S. D.
11. Seuli IX. Scriptorem ita loquentem
inducit: litteris hae consignabam... quo quos-
modi veterum historiarum scriptoribus nulla vel
parva cura erat, annos, quibus quae gesta
erant indagandi, non nisi qua artificiosa et
varium populorum calculis liquidissima
erant, frontem pleurumq; operis, praefigebamus.
Artem, ut hominum memora et sermones
reseruant, ne penitus obliterarentur, in cu-
mulum conferabamus, de Chronologia parum
curabam.

Christoph: Maximiani Anal. Einsid.
11. pag. 43.
In hoc vero recte Eberhardum primum
incolam cellae Meginzadi Herem. Cont.
vocavit, quatinus primus fuit, qui ead
Monachorum et Religiosorum catu mae
celebravit, et multas p. a. dignitate
abbatis praesedit: licet S. Beato ibidem
prius ut alijs habitasset.

Henr pag. 45. Thietlandum primum nominat
Herem. abbatem, eum tamen ex Ottone I.
Dipl. constat, Eberhardum fuisse primum.
Oto I. in Dipl. a. 946. dabo habet: ubi Domng
Eberhardy Heremita Ecclesia in honore Seta
Mariae et: a fundamentis edificavit: infra:
Eberhardy praefati abbatis Eberhardi. et:
suadet cellula.

Idem Otto in Dipl. a. 952. et ibi Deo
servientibz Heremitis et in prioribz
vocat monachos.

Idem Otto in Dipl. a. 965. p. 74. cui prius
praerat beata memoria vid. Illustris Eberhas-
tus; sanctissimus Vis Gregorius.

Otonis II. Diploma datum a. 975. de verbo
ad verbum idem est, cum isto Otonis I.
a. 965.

Salva duo vidi in Archivo Rhenaugia
Otonis I. a. 973. et Otonis II. a. 974.
Oto II. in Dipl. a. 979. vocat Gregorium
abbatem Coemitarum.

Heinricus II. apud Henr. Geneal. Dipl.
Charta CLVI. ait: Otonis Primi, Secundi, et
Tertij a. 1003.

Conradus II. dictus Salicus in Dipl. a. 1025.
se nominat Regem et Giselam Reginam,
Idem in Dipl. a. 1027. se scribit Impor
semper Augustus

Heinrici IV. Diploma de cella Meginzadi
et abbacia S. Galli habet; Abbati illi, qui
ibi nunc praest: datum Dipl. a. 1044.

Tolthari Dipl. a. 1136. ab Ottone Stejo-
re, et filio eius.

Conradi III. Dipl. a. 1144. Otopsimus
Primi, et Secundus, abvrg et avus.

Praxi non oblitus tamen ea cuncta p
 aut deficiente
 N. T. de Mod. S. Modesti. fol. LXXXV.
 Venerunt Saisinos, incendit monast nrm
 d omis fns pder. Sed et Meginhartus
 Solus remansit.
 Studiuus. magis scote.
 Heribant que Sais. deict
 N. T. de M. Scina fol. LXXXVI.
 In die, quo habe nomina hic conscripta
 sunt, adfuit pnsens Watafredus Abbas cum
 omnib. frab. Insulanensibus. nec non et
 abb. Adalsamimus pdictorum fem et et
 fol. CXX. Nomina, quae in iuncta fuerant
 mihi, ut in hoc a no pderentur libro,
 sed ob incautelam inozym ordinem
 meo dimisi, fidi. me et genitrici. fidi
 fol. XC VIII. N. amicorum Viventium.
 Aludovicus Impr. pius
 Aludharicus Impr. pij filig natu major
 Pippinus Rex. pij filius secundus
 Aluduwicus Rex Germanig pij fil. Dns
 Judith Regina. uxor pij uxor II. ex qua
 Karolus. Calvus.
 Kifela hujus uxor. et etc.
 fol. CXIV. N. defunctorum, qui pnsens ca-
 nobium sua largitate fundaverunt.
 Karolus Major domus. fr. Martellus
 Pippinus Rex. Martelli filius
 Karolomannus Major domus Pip. frater
 Karolus Impr. Magnus.
 Karolomannus. hujus frater. et etc.

Pag. I. fol. 174 habitacionis u
 descriptio facta inculca et aspe
 merito coronant, et hyperbolicu
 cellis et mansuetudinis erant.
 ead. pag. 2. post inhabitacionem d m
 anru hujus vasta solitud. summa
 fragilitate non posse sustinere; d
 a abba tenuit confecerunt ad
 us inhabitacione
 Recto. Sais p fidi ad abba

Nota

ca MSS. Augia Div. Sac. ut videt.
 jam IX. Per
 In calend. sac. d. ima die feb. habe
 In Scotia. depositio. scz Brigidne vi
 gilia die: & scz Blasij mar. Secu
 videtur aditum.

Multa nomina nati: S. Reliq. co
 tus in hoc maestirologio.
 Necrologium hunc maestirologio sub
 cujus primigenia Scriptura Seculi I.
 V. Kal. Jan. habet: Reginkez pbr.
 juniori caractere.

XVI. Kal. Xbr. Finlan Scotus.
 Benedictus Anianensis, qui obi
 ditur bona memoria. Benedict
 Secundus: postea vero; Benedict
 nuper abbas.

Libri H. Conscripctorum, vel, ut
 vocant, Necrologium Monastij
 Sciritis, Scribi incepsus est.
 initium Saeculi IX. habuit.
 eo Saeculo Munia sibi confaci
 ta utriusq sexus no 50. Ca
 -catus 4. reliqua Munia, sequenti
 videntur annexa usq ad sac. XV.

Prima duo folia videntur, sicut
 compacta, et poni debere post
 folium XII. ita, ut folium I.
 Incipiunt capitula etc.

Nomina Vivorum. H. Insularum

Erlebalduus abbas.
 Heho Episcopus.
 ultima linea habet:
 Grimaldus Capellanus, qui fors ille
 Regis Rudovici Germ. Capellanus
 et postea S. Galii abbas. Qu. 851. co
 -tus, postea archiepiscopus. Regis:
 Non memoratorum tantum sed, que
 fides: Sed et Benefact. H. Sais. Colu
 -ta, qua ic incipit:

Hiemis duris uxor.

Fraterius fidelissimus.
 Aliminazis iste Imper. Rudovici. Pij
 -rius fuit, subscripsitq Diploma ejus de
 datum Aquisgran. Munia Siskienfi sub
 -late Hugone ano 834.

Ex Codice Laureshaimensi.
 Ludovici Germanici Chronotusis diversa in principio regni germani ab a.
 33. 40. 46 et.
 Comites Palatini sec. IX. se scribebant
 Dei gratia. V. J. I. p. 68.
 Ludovicus puer a. 876. ib. p. 79.
 Carolus Casus a. 883. ib. p. 83.
 Arnulfus — a. 888. ib. p. 88.
 Laureshaimenses detractorie accusati apud
 Arnulfum libertate eligendi abbate amittunt
 atq. recipiunt. ib. p. 98.
 Episcopi Imperes et Reges Seniores nomi-
 nabant ib. p. 97.
 Quandoque plures advocati erant ejusdem
 Monach. ib. p. 98. p. 104.
 Sec. X. ad Imp. et Regibus caperunt Epi. et
 nominant. Reverendissimi. ib. p. 112
 Sigolfo Monacho Laureshaimensi et Pra-
 positio tradit Ludovicus Germani: et Eudo-
 vicus infans Junthoven et Seaca. . . pp. 162
 Hildibardus eps Wormatiensis et Cancellarius
 sub Ottone I. et III. ib. p. 138 et 139.
 Henricus I. Rex, I. Imp. antecessores suos Imperes
 Seniores nominat. ib. p. 149. et 150.
 Conradus II. Salicus, Imp. a. 1025. se Regem
 nominat. ib. p.
 Udalericus Abbas Lauresham: a. 1071. se
 Dei gratia abbatem fecit. ib. p. 193. 207.
 Praepositus in Cella Aldenmunster p. 194.
 V. p. 219. de cetera Michlenstatt.
 De fratribus Baebatis Hirsang: V. p. 227.
 Capituli nomen primo legitur a. 1130. cum
 consensu advocati. ib. p. 235.
 Comites, sive Comites sub Piprino Rege
 legitur Comes Renensis, et Warinus Ebo-
 dunensis. V. part. II. p. 477.
 Varias recensiones, non parvas
 Denationes, imo precarias vel profanas jam
 sub Carolo III. et. a Regibus confirmari
 solita V. J. I. p. 33. 141.

Speculanea, Rhein, f. 11. d. 11. H

S. Heinr: Imp. Sub Burchardo 1165
donat Rhein, G. A. W. pradium Wipin-

69. eam, ut novam Heenlingen, quia
70. vetis max. nostra est, possidebat.
71. Alieam homo valia. An. 1023.
72.

73. G. A. Herrg. Alie. circa Audeba-
tonem Comit. Heogovia,

82. Conradus N. A. 1024.

Heinricus III. A. 1049. ubi Cella
Alba comparat.

Sec. XI. G. 2. A. 84.

Cellam Albam non nemo San-Blasianq
ides hinc diplomati insertam fuisse voluit,
quod Rhenaugiensis tandem Cellam, ut
propriam ab Imperatore sibi ceditur con-
tenderint, cum eius Parens Conradus Salicu
eam libertate honoraret. Sed nihil existat
in monumentis Aechirij nostri de ejusmodi
repetitione. Imo Conradus Cellam S.
Blasij non tam a Subjectione liberavit,
quam ead de nova Ecclesia Cathedrali Ba-
siliensi suscipit, exemptum in hoc prade-
cessoris sui S. Heinrici sicutus, qui, ut
Muziu in Rain, aliaq. curavit Bamber-
gensis Episcopatus, ita nisi morte praven-
tiss, fecisset Muzia S. Blasij. Ita me
tamen suspicari licet, Rhenaugios hoc
tempore nondum omnino iuribus suis in
pradictam Cellam renuntiasse, conjectura
en eo ducta, quod Monachi nostri dona-
tionem Sigemari disertis verbis hoc saeculo
Codiciis suis intulerint, de quo aliqua
recurrunt dicenda pro tremo capite: "
nempe G. 7. fol. 165.

Fol. 87
88.

Conradus filius Bertholdi III. Ducis Saxonie
advocatus S. Blasij a Rusteno Abbate A.
1152. fuit electus, quod Muzium, a Conrado
II. in feudum Ep. Basiliensi datum fuerat
año sui regiminis primo, licet maneret
in Diocesi Constantiensi, ut refert Par.
Schöpffianus T. 1. fol. 99. notat. ex parti-
ce San-Blasiano Tac. XII. ad an. 1025.
haec formatia: Cella S. Blasij Basiliensi
Episcopo traditur n. ad.

Ad. Index iste, dictus a nostris Vellinga-
nus, donum nobis a confratribus Veltin-
ganis dono ceperit. Opus Augustissimu
in forma regali scriptum, spissitudine pal-
num integrum aquans, plurimosq. ducto-
es Theologos, Chronographos Historicos
continentis A. 1768. 23. Julij incendio,
quo totum Muzium nostrum, prohi dolor
confragravit, cum maxima parte Biblio-
thecae perijt.

Henricus III. ab. a. 1055. Successit Heinricus IV.
ejus Diploma A. 1067. fol. 90. ab. 1106. in
chronicis.

Fol. 94. Burchardus Suon: S. Galli a pua
Gold. T. 1. f. 68. conquirit ad An. 1070
quod aliorum Muziorum Reliquiosi in
Schaffhausen. Hisaugia S. Blasio. S.
Aalenenses veluti excommunicatos, et para-
lysi infectos averfati sint, atq. contemp-
tibilis et exosos etiam alijs fecerint.

Abbat. Rhenaugia Tac. XI. Nollerus,
Fol. 96. Burchardus Ab. Simul Campidaneus

- 98. Birechtico, Richardus, Geun
- 99. Bedicāo Eccleā S. Blasii
- 105. Geungo Rh. et Weenhero S. Bl. A° 1064. Stumpf. T. S. C. 17.
- 106. moldy Ep. Const. Ab. honorari
- 109. Adelberty dubig, Chuno ex. Pa
- 111. -dono. Wolvene II. usq. ad sacu
- 113. Electio horum abb. et obitu in
- 124. Hoc saculo reflexit Confede Rhinaug: cum San-Blas: et pacti consuetudinem nihilom perfolvere solemus Teatrig Rhinaugensibus. Gentilotti ea Bibl. Vindobonensis.
- 137. Inscrit hic auctor incendii nei S. Blas: die 20. Julij A° 1064. Cum hac scribo, tristis nuntiu
- 164. Ms. CIII. continens hymnu de...
- 165. -sio cum Anopha de Rhinaugi et donationem Cella Alba per marum. Has copias ex aut. -co, non ex Chartulario, desce, certum esse dicit Auctor Mitt
- 170. Post Missam de Bedicat: Ms. Regia habentur: et sit in eo storo -ritas, castitas, Spiritualis Dife -na, et Obedientia, B.
- 197. Griesen jus Patronatus et decima ad Rhinaugiam, nunc ad S. Blasium pertinent.
- 227. Diethmarus A° 1125. Othmarz du
- 228. Diethelmus de Othwilare, c. S. B
- 240. In codice Membr: S. Blas. f. 1 et V. P. Stanislaus Wülpertz, S. B. archivio nostro. Glossa; in ver -nibus acquirendorum bonorum -fissa: Gallia Heist: duos Du -mos e S. Blasio. Post hunc u
- 246. Hujus temporis initiatus est Heinricum de Wartenbach Sa
- 260. Hujus libri precepit opusculi abbas Magnifici Dni Beethol. saculo XII. Lenzburgenses saculo XIII. Kienkingenses saculo XIV. Sulzenses mali a
- 282. Schudig fol. 222. Accrofta Bog au si... Wald, de ha... P. Bla... Grouffingen... in... Goltz... S. Gallen... Muz... des Goltz...

ea l. Consta de nobis n. soluto

Wipf-*Spem* *und* *gofroyd* *ca.*

368. *Abb: Sac XIII. Henricus de Wartea-
bach. Burchardus II. Berhardus
Ius Henricus II de Thann Ep. Const
omnes isti in die electionis et
oditus dubij: dicitur ab Inoc: IV.
P. P. bona memoria Ep. vivens.*

369. *Joanes a Krenkingen ep. 1248.
malus ab: Bertholdus de Falcken-
stein ab: S. galli et Rhenaug.
Herud Joan: a Krenkingen
Conradus ab Heeten. el. 1280.
Sig. ad calcem. Abbatiale primum.*

*lo, Richardus
Pectus
Ab. et We
Ampf. 2. 3.
P. Conf. 28. 29.
ty dubij, Clu
Volvene I. usq
orum 1188. et
ulo restoruit
g: cum San-Bl
rauetudinem
Solimus F
ibus. Genit
adbonalis.
ic Auctor incre
as: die 23. Jul
e seribo, h
continens
Aropha de
tionem Cella
Has copias
n Chartulari
be dicit Auth
Bam de Cedic
tentur: S. in
Atas, Spiritu
Redicantia
Minaugia
ico V, et Ahar
no 1125. Al
s de Othwila
Arm. Dr: S. Bl
istans W
no fro. Glosa
quizenorum
latria, h
blasid. Pot
mpens in
de Wartebach
tri precepit
agnifici
II. C
VI. Krenking
IV. Jul
f. 272. 118
p. 272. 118
ta 2 dog
m. 118
da 272
m. 118
in al
f. 272. 118
W
m. 118*

408

P. A. Betti. Aus
No.

de Repensatoris
... C. A. R. Regis
... in ...
... 1777 et 78.

1777. Puffenker
de C. A. R. ad
... ordinarij

... et

Ed. P. Beati Mosi Rheno: Advoc. Tutelarj
Mouij pradij.
ano 1748.

a. Traditio Restauratoris
b. Instrum. Ludov. Regis

c. Duelling. in Chron. sup. NB.
ad an. 797 et 80.

Wolfgangi Kyburgi comes auctor
a. 778. Cap. 6.

Wolfgang Restaurator: cuj antecessores
sunt: nempe Hugo et Pater d. Wolwing
et Wolfgang, ut putat. pag. 7 et 8.

S. Fintan a. 796. Wolwing Wolfgan-
di filius convenit 14. annis cu hoc
comoratus & success. p. 8.

Asperity adventy S. Fintan Rhenu-
gia circa an. 800. pag. 9.

Wichram ab. I. ibi
Wolwing Restaurat: ut supra, ab. II.
anno 818.

S. Fintan mors ano 827. pag. 10.
abhinc disidia intz cognatos de
Advocatia. Restauratio circa an. 830.
Wolwing Restaur. in ed. sup. 902 berty
pag. 10 et 11.

Advocaty ab. III. ano 844. pag. 11.

NB. Enay. de Advoc. pag. 12 et seqq
ubi de consensu Episc.

NB. 902 berty ab. IV. Sub quo datus est
sub hoc
no. Dipl. Ludovicj Germ. ano 852.

Wolwing ab. V. Sub quo comite 902-
berty abbas est confirmatq a Ludov
Restauratq claudit legal traditq
facta ano 863. It. confirm Ludovic
pag. 16 et 17. Item 19 et 20.

Wichram II. ab. VI. an. 885. p. 21.

902 berty II. ab. VII. an. 896. p. 22.

Rupert ab. VIII. an. 912.

Richard XI. Othard. X. Ruadpol XI.

NB. Post hac inter regna usq 969. ob
Ungarorum irruptione ubi Wipert ab. XII.

NB. S. Conrad Ep. Constant Administ et
Lors abbas. p. 24. hic Administ
liberi resignavit et Rhenoventibz
libera facultate eligendi abbate ab
Imp. Otone I. no obtinuit. p. 24.

Adelbrast ab. XIII. de Ep. Constant
tradito Mosis Rheno. pag. 25.

Notker abbas XIV. Rhenaugia Ep.
Constant tradita recipit ab Imp.
Otone III. e.

Burkard I. ab. XV. p. 27.

d. ano 973. subscribente
Willise Sabuelano, ad vice
Roberti archinotarij. v.
pag 49.

e. v. pag. 26. dicit et

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, possibly Latin or German, covering the majority of the page.]

[Partial view of the adjacent page on the right, showing handwritten text and some symbols.]

Collectanea

et
A. P. Bucelinj Chronol. Constant.
Ex Edit. Francof. a^{no} 1667.

Ad a^{nu}. Chrenfridg, sive Crenbertg Constant.
739. Epus inq. Episcopales quoz labores
litterarum studiosus, et promotor
studiorum, inq. alia ingenij monimen-
-ta (Kronion Monij S. Blasij Her-
-cynia scripsit, forte illic ascetas
-olig agens, priusquam in Angia Mo-
-nachum profiteretur, et abbas, ac dem
Epus crearetz. pag. 130.

Ad a^{nu}.
801. Ad S. Blasij in Hercynia Heremitica
vita pluribz jam seculis ibidem feli-
-cipine exercita, Monastica justa
secundum leges Divi Benedicti, pluri-
-mis antea anis, adjungunt sanctis-
-sima loci illiq. incolae, quod abbatiali
honore insigniretz Monium, cui eorum
Prioris titulo praefuere aliqui ed-
-deris virtute et meritis praestantiores.
Viguit hoc praecipui tempore loci dig-
-nitas, S. Trutperti justa affectis (a qui-
-bz regula San Blasijanis communi-
-ta videntz) Hercynia suo exemplo
ex umbrosa illustrisina reddentibz.
pag. 140.

Ad a^{nu}. De S. Fintano habet inclusionem pag.
805. 145.

Ad a^{nu} commemorat incrementum S. Blasij
857. in generalibz stat. p. 152.

Ad a^{nu} refert S. Trutperti Monium in abba-
882. tia erectum, cu' antea per Priores
sive Praepositos regeretur. p. 158.

Ad a^{nu} Vastatione Moniorum in Alemania
925 et 28 et Alpegovia imprimis per Ungaros
notat pag. 170 et 71.

Ad a^{nu} Vastatione S. Trutperti Monij, et
933. ejus restoratione adducit p. 173.

Ad a^{nu} Regimberto Saldenburga Barone
945. auctore S. Blasij in Hercynia
Prioratus seu Praepositura, abbatie
honore insignit, et liberaliq. dotat,
ipso statim fundatore, sese ipsum, post
-qua omnia Numini devoverat et
obtulerat in curulo conserrante.
Electz comunitz calculis prius sa-
-nobz abbas Beringery Liber Baro
ab Hohenfanden: No, ut veteres
MSS. habent Sanctz, p. 176, archa vita,
et Aeneae Deo serviens etc. p. 176.

Ad a^{nu} Laudes canit de Monio S. Blasij in
950. Hercynia, cu' incredibile solatio S.
Conradj Epi Constant. ubi Bering-
-geri et Regimberti meminit. p. 176.

Ad aⁿū 963. Ipso aⁿo facta a B. Regiberto.
Blasij fundatione datus Veron
Cisteris Ottho Magnus Imp. Aug.
nity probat et confirmat. p.

Ad aⁿū 974. Supremq B. Beringero S. Blasij
Herminia primo abbati hic a
estitit. Fuit ille, ut claritud
generis s. Bare ab Hohenfwarda
ita v^ota moruq' rara integritas
insignity conspicuq', a vetustiss.
Scriptoribz Sanctiq' apellatq'. p.

Ad aⁿū 995. Manlij meminit. p. 193.

Ad aⁿū 1000. Sed et aliud lumen Episcopaty n
vicino sibi Basilicensi claritibz
Adalberone S. Blasij in Hermin
Monachū, absoluta videtur vi
vita inouentia et integritate
vity notū et charū, Regibz an
quā in e^o gratia plurimū char
illa notari p. 195.

Ad aⁿū 1010. Adalberone hunc Augia Mono
vocat. p. 198.

Ad aⁿū 1019. Adalberone denuo San-Blasiaz
asecta nominat. In calce C.
ut videas, quantum huic Episcopo
nostra syderi et Maris S. Blasij
v^ota sibi concessū, Basilica
obligata. p. 200.

Ad aⁿū 1025. Ipso aⁿo mortuq' Adalbero Bas
Pontifex, S. Blasij secuta Brina
si quis alig de sede sua et Epif.
tu optime merity, eū parulo a
San-Blasianor Confratres magn
periculo barbarū liberasset. p.

Ad aⁿū 1033. Laudes S. Blasij, et aliorū M
p. 204.

Ad aⁿū 1043. Herū insigne germania et Ep
patui aⁿo s^oly a Hunisa b.
cepū beata memoria Wernher
S. Blasij in Herminia abbas et.

Ad aⁿū 1068. Morde Wernherj notat et Giselbe
ab. electionū. p. 214.

Ad aⁿū 1081. S. Blasij gloria. p. 219. et p.
en Bertholdo Constante

Ad aⁿū 1096. de sigefrido ab. Schaffusq' et G
hausen. p. 227.

414

x

*

416

Caroline Plötz

Anmerkungen

über die in dem Ottonianischen privilegio
ausgedr. gränzen des H. Blasmiffen
so quarden zwang und wasser:

a fonte Cheinbach, usq ad villam heiben-
swanda. Der brunn oder uersprung
des Heimbach, nun Heibach genannt
griffet auß der Heibachwand in einen
Küch oder Moos mit jungen fœrlin
und rœrlin besetzt auf dem flachen
feld, wgriffet sich so dan über die
Landschafft in den vurn Heibach
dort die andern des Heibachwand
den berg hinüber in die Schwarzhalden
und alle dorten in die Schwarze den
fließ. Heibswanda ist jenes dorflein,
so nun Heibachwand genannt wirdt,
das grad gegen über des Heibach
den dem Heibach, auß dem dem
Heibachwand berg gelegen den
bawen des Diploms saget: et inde
usque ad locum Weerenbrechts villa.

Es wort villa, wil einen ortlein, so ein
dorf saget, welsch des Heibach gemeinig
- lich ist namlich den Heibach besitzern
sitzgenossen haben, wgriffen Weeren-
brecht des ortlein des besitzers dinst
ort so ad locum war; Weerenbrecht aber
wirdt in dem mittlern Jahrhundert
schicklich geschrieben und außgeschrieben
als Weeren, Wembert, Wambert, Rambert
Rembert, Ragenbert, Reginbert, welsch so
dan ein junger Heibach in der weiden
und Heid art zusammen gezogen worden
als, zum exempel, Heibach, Heibach, Heibach
oder Nicardes villa, Heibach, Heibach
oder Geroldes villa, also schreibet uns auß
des Heibach Heibach Heibach die Heibach
bawen des Weerenbrechts oder Rembert
villa so; und so wirt als solches
ad declivum montis gelegen, den wain
man findet an dem fließ Alba kömmt
in welsch sich der Swendenbach, so den
den andern villa des Alb ab dem berg
wo die dorflein Heibach liegt, hinüber fällt
und sich in die Alb dinst. Des
wirdt auß dem ortlein wgriffen
wollen des Blasmiffen den ortlein den 200.

Ein benanntes Heibach Heibach
jahren an dem Heibach Heibach Heibach
besitzt, in welsch so gränzen Heibach
Heibach Heibach Heibach. Als aber
dinst außgeschrieben dinst den Heibach
- Heibach Heibach Heibach Heibach
des Blasmiffen

